

לקראת שבת לכו ונלכה

חיזוק שבועי "והשיב" פרשת ויחי – שבת חזק תשפ"ו

בס"ד

ויישם בארון במצרים - 'עצמותו של יוסף' נשאר בשלימותה על אף כל שנות הגלות

למציאות אחת, ומבלי להסתכל על מעמדו (גם כאשר שייכותו לארון הברית היא בהעלם), לא שייך להפריד ח"ו בין יהודי לתורה, כיון שזוהי מציאותו האמתית, וכלשון הזוה"ק (ח"ג עג). "קודשא בריך הוא אורייתא וישראל כולא חד".

כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות (מיכה, ז' ט"ו)

ומזה לומדים הוראה למעשה, בנוגע לאופן שבו נעשה החיזוק לבנ"י ('חזק') במצרים, שגם בזמן גלותנו עכשיו, כי כל המלכויות (גלויות) נקראו על שם מצרים' (ב"ר ט"ז, ה), עד לגלות זה האחרון, שמצד קושי ואריכות הגלות שלא בערך לשאר הגלויות, יש צורך בחיזוק גדול יותר.

החיזוק של בנ"י בזמן גלות מצרים נעשה ע"י ההכרזה "ויחי יעקב", ש'יעקב אבינו לא מת... מה זרעו בחיים אף הוא בחיים', כלומר: הדגשת מעלתו האמתית של כל אחד ואחד מישראל (זרעו של יעקב) הוא מצד מציאותו ש'ישראל הוא', ולכן, מבלי להסתכל על מעמדו ומצבו בגלוי, יכול וצריך לגלות את מעלתו האמתית, ע"י שמקרבים אותם לתשובה, ועי"ז מחזקים ומעודדים את רוחו לבוא למעמד ומצב של חיים ('זרעו בחיים') אמתיים גם בפועל ובגלוי.

ויה"ר שנזכה בקרוב לקיום הנבואה 'כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות', וכפי שכתוב ביציאת מצרים "ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך בבנינו ובבנותנו... נלך כי חג ה' לנו", שנזכה לצאת בקרוב מגלות המר הזה ביחד עם נערינו, בבנינו ובבנותינו, חזק חזק ונתחזק! אכי"ר!!

בברכת שבת שלום ומבורך - א גוטן שבת!

בסוף פרשותינו התורה מסיימת את ספר בראשית עם הפסוק "וימת יוסף בן מאה ועשר שנים, ויחנטו אותו ויישם בארון במצרים", זו הפסוק האחרון לפני שנכנסים לספר שמות, פרשות 'שובבי"ס', שאלו הפרשות שלומדים על קושי השעבוד וגלות מצרים. כל זמן שבנ"י היו במצרים 'עצמות יוסף' היו מונחים בארון במצרים, ובצאתם ממצרים כתיב "ויקה משה את עצמות יוסף עמו... והעליתם את עצמותי מזה איתכם" יוסף הצדיק בטרם מותו השביע את בנ"י להעלות איתם את עצמותיו. ולכאורה צריך ביאור מהו הקשר בין 'עצמות יוסף' לגלות מצריים, שזוהו המסר האחרון שהתורה מסיימת איתה לפני הכניסה לגלות מצרים?

מובא ביאור ויסוד נפלא בספר 'ליקוטי שיחות' (מהאדמו"ר מליובאוויטש זיע"א), 'עצמות יוסף' רומז על 'העצמיות' (מהות) של בני ישראל, (וכפי שרואים שכל ישראל נקראים ע"ש יוסף כמו שכתוב בתהילים, 'נוהג כצאן יוסף'), הפירוש והמסר של 'ויישם בארון במצרים' הוא שגם במעמד ומצב של 'מצרים', שיש 'מצרים לישראל' נמצא העצמות של בני ישראל ('עצמות יוסף') בשלמותה 'בארון', כמו דבר שמונח בתוך ארון סגור מכל הצדדים ששום דבר אינו יכול לפגוע בו.

ועוד מבאר שם: ארונו של יוסף קשור עם ארון הברית, כמאמר ז"ל (סוטה י"ג). "כל אותן שנים שהיו ישראל במדבר היו שני ארונות הללו... מהלכים זה עם זה", ויש לומר הרמז בזה - שהארון המגן על העצם של בנ"י הוא הארון הברית, שבו נמצאים הספר תורה והלוחות, וכתוב 'חרות על הלוחות' (שמות ל"ב, טז) אותיות החקיקה, ש'הם מיניה וביה והן דבר אחד ממש עם האבן שנחקקו בו', עד שאי אפשר להפריד ביניהם, היינו שהקשר של יהודי עם התורה הוא באופן שהתורה חקוקה בו ומתאחדת עמו

« הפצת העלון לויטי חרבים נתרם: לעיני מרת רות ב"ר אגרוחם ע"ה »
נלביע חיי טבת תשכ"ח | חוקרש ע"י משפחתה שיחיו

להצטרפות לקבלת העלון במייל ולהנצחות: 3137526@gmail.com

משפחת "והשיב" – הבית החם להורים לנוער מתמודד
קו המערכת – "והשיב" | השארת הודעות: 02.313.7526

קו החם • ייעוץ והכוונה • סדנאות • קבוצות תמיכה • כינוסי חיזוק • חיזוקים שבועיים